

portoen har jo ogsaa tidligere været for i Thinget, men man har ikke været villig til at gaa ind derpaa. Seg skal gjerne indrømme, at det er ønskeligt, at Postvæsenets Regnskab i Almindelighed holder Balance; men paa den anden Side staar det ikke for mig som noget saa Forførdeligt, om ogsaa Postvæsenet et enkelt Aar havde et Underskud af 100,000 Kr. eller endog af flere hundrede Tusinde Kroner, thi jeg tror, at et billigt Postvæsen i en ikke ringe Grad bidrager til at lette Forretningerne og tillige til at fremme Oplysningen. Ved et billigt Postvæsen faar man baade en billigere Brevforsendelse og billigere Aviser, og man siger om Aviserne, hvad man vil, saa har det dog en stor Indflydelse paa den almindelige Oplysning, at baade Brevforsendelsen og Aviserne ere billige. Seg ser derfor ikke noget saa Forførdeligt deri, om Postvæsenet et enkelt Aar fik et Underskud, ja, selv om det i flere Aar havde et saadant; men det er der jo ikke engang Tale om; der bliver jo endog iaar et Overskud, og Postvæsenet har jo i flere Aar — i hvert Fald i tidligere Tid — givet et ikke ringe Overskud, men jeg ser jo nok, og det maa jeg forresten finde antageligt fra Finantsbestyrelsens Side, at man krymper sig ved, at Postvæsenet skal have Underskud. Den høitærede Indenrigsminister bemærkede jo dog igaar, at han for sit Bedkommende ikke havde saa Meget derimod, naar Finantsministeren kunde finde sig deri. Man ser jo, at Betræbelsen netop gaar ud paa at skaffe Balance tilveie, og at man har set efter, hvor man kunde faae større Indtægt. Det ser man jo paa et andet Sted ved, at der har været tænkt paa at forhøje Telegramtarten. Dette Forslag, som er stillet af Indenrigsministeren, har jeg to Indvendinger imod, og de ere, at det haade er for kunstigt og tillige for dyrt. Seg var i sin Tid — det var, da Tobiesen var Indenrigsminister — meget imod, at Telegramtarterne blev nedsatte. Men da det er sket, og da Publikum er vænnet til at give 50 Ore for 20 Ord, da det nu er kommet ind i Bewidstheden, og man derfor søger at holde sig indenfor de 20 Ord, saa lad os blive derved, og selv om der i andre Henseender kunde være noget Godt ved det Forslag, der er stillet af Mindretallet sammen med Ordføreren — jeg har i og for sig ikke Noget at indvende mod det Principrigtige i at opstille en Ordtagt og en Grundtagt — vil jeg dog af Hensyn til, at Publikum er vænnet til det Andet, og at det er lettest forståeligt, tilraade, at man bliver ved den bestaaende Telegramtart; heller ikke i den Henseende skal det have nogen Indflydelse paa min Stilling, at man har faaet et Underskud. Særligt erkjender jeg, at jeg ikke tror, at Telegrafvæsenet har den Betydning — i alt Fald ikke lige overfor Oplysningen —, som Postvæsenet har. Det var ogsaa en af Grundene til, at jeg i sin Tid var mod en Nedsettelse af

Telegramtarter; jeg kan i den Henseende være enig med den høitærede Minister i, at de, der benytte Telegrafen, bør ogsaa betale for den Uleilighed, som de forvolde, og de Omkostninger, de medføre. Seg skal erkjende, at der i det Hele taget i Postvæsenet, ogsaa med Hensyn til Landpostvæsenet, imod hvilket jeg tidligere, som de Herrer ville vide, har gjort ikke saa ganske saa Anker, er sket ret gode Fremskridt. Der foreslaas ogsaa iaar Oprettelsen af nye Stationsposter og flere Penge til Landpostvæsenet — der er saaledes ogsaa foreslaaet flere nye Stationsposter i Veile Amt, — men samtidig med, at jeg erkjender dette, skal jeg endnu henstille til Bestyrelsen, om der ikke er flere Ting, som bør rettes. Der er endnu noget for Doktrinært i Bestyrelsen hist og her. Man ser saaledes, at Posten kjører uden videre gennem Byer og Sogne, uden at der udgaar Post fra de paagældende Kredse og Brevsamlingssteder, hvorimod Posten kommer fra andre Distrikter til disse Byer og Sogne en halv eller en hel Dag efter, og Folk skulle oveniud have den Uergjælfelse, at se Posten holde ved Brevsamlingsstedet uden at maatte uddele Breve og Aviser. Dette foregaar f. Ex. i Veile Amt og, som jeg har hørt, flere Steder. Seg skal f. Ex. nævne, at den Post, som udgaar fra Veile til Aldum, kjører igennem Grets og Sindbjerg og flere Sogne, medhavende Breve og Aviser, men den kjører forbi Brevsamlingsstederne. Folk kunne hverken faae Breve eller Aviser med den Post, som kommer fra Veile, men skulle absolut have dem fra Løsning, saa at Nogle faae dem en halv Dag og Andre en hel Dag senere; Sligt skal finde Sted i flere Egne. Det maa ligge i, at der er noget Theoretisk, som man vil have opfyldt, og hvorunder saa Befolkningen kommer til at lide. I det Hele taget var det meget ønskeligt, om Postinspektørerne bevagede sig mere omkring i Landet og rettede Et og Andet af, hvad der er at rette paa de forskellige Steder, thi det kan ikke negtes, at der er noget Underligt i, at man, naar man vil klage over Postexpeditionen i Nørrejylland, saa skal skrive udenpaa: „Til Postinspektøren for Nørrejylland, Kjøbenhavn, K.“ Det var ønskeligt, at Postbestyrelsen, navnlig Postinspektørerne, vare noget mere rejsende og gjorde sig bekendt med de begrundede Klager, som kunne være tilstede i de forskellige Egne, thi man kan ikke altid stole paa, at de paagældende Postembedsmænd træffe det Rigtige. Med disse Bemærkninger skal jeg iøvrigt for min Part sige, ligesom jeg allerede sagde i Begyndelsen af mit Foredrag, at der jo ikke er sket saa ringe Fremskridt med Hensyn til en bedre Postforbindelse og en bedre Postuddeling; men det var heller ikke godt Andet, naar man ser, hvor store Summer der nu bruges til at fremme Postvæsenets Udvikling. Seg skal ikke undlade at bemærke, da jeg nu ser min Nabo (Faaborg), der ikke var tilstede under